

വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നോൾ

വിജ്ഞാനം മരിക്കുന്നു

സുധീർ പണിക്കവീട്ടിൽ

ശ്രീ. സി. ആൻഡ്രൂസ് ഒരു പ്രവാചകന്മാർ, ദൈവപുത്രനുമാണ്. അദ്ദേഹത്തെ യഥാർത്ഥത്തിലോ നാസ്തികനോ അല്ല. ദൈവമില്ലെന്നും പറയുന്നില്ല. അദ്ദേഹം ഒരു മതത്തിന്റെയും വക്താവുമല്ല. പിന്നെ എന്താണ് അദ്ദേഹം? വിജ്ഞാനം നൽകിയേണ്ട പ്രകാശം പരത്തിക്കൊണ്ട് മാനവരാശിക്കു മുന്നിൽ ‘സുവിശേഷങ്ങളിലെ അബദ്ധങ്ങളും കൃതിമങ്ങളും’ എന്ന പേരിൽ ഒരു പുന്നതകം അദ്ദേഹം കാഴ്ചവെക്കുന്നു. സഹസ്രാബ്ദങ്ങളായി മനുഷ്യരാശി വിശ്വസിച്ചുവരുന്ന വചനങ്ങളും ദൈവസകൽപ്പങ്ങളും ആ ഉള്ളാലപ്രകാശത്തിൽ അന്യാളിച്ചുനിൽക്കുന്നതായി വായനക്കാരന് അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഈ പുന്നതകത്തിലെ വിവരങ്ങളിലൂടെ ശ്രീ. ആൻഡ്രൂസ് സുധീർ പ്രവ്യാഹിക്കുന്നത് വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നോൾ വിജ്ഞാനം മരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അതായത് ഒന്നും അനേകിക്കാതെ, അല്ലെങ്കിൽ അറിയാൻ ശ്രമിക്കാതെ അന്യമായി വിശ്വസിക്കുന്നത് ആത്മഹത്യാപരമാണ്. എത്രയോ ശരിയാണെന്ന്. ഈ ലോക തതിലെ ഭൂരിഭാഗം ജനങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന വിശുദ്ധബൈബിളിലെ ഉള്ളടക്കത്തെ പരിച്ഛ വിശകലനം ചെയ്ത് താൻ കണ്ണാട്ടിയ സത്യങ്ങൾ ജനങ്ങളോടു വിളിച്ചുപറയുന്നു അദ്ദേഹം. കണ്ണാട്ടുപരിക്കു കാണാം, കാതുള്ളവർക്കു കേൾക്കാം. മതത്തിന്റെ പേരിൽ ഈന്നു ലോകത്തു നടക്കുന്ന അക്രമങ്ങൾക്ക് അതിരില്ല. മുഖ്യമായ അന്യവിശ്വാസത്തിൽ മാനവരാശി ചരിക്കുന്നത് ലോകത്തിന്റെ പതനം ഉറപ്പാക്കുന്നു.

അങ്ങനെയുള്ള ആപത്തിലുടക്കങ്ങളിൽ അവതാരങ്ങൾ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലരും ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു, അല്ലെങ്കിൽ അവർ അങ്ങനെ അവകാശപ്പെട്ടു. ദൈവം പറഞ്ഞാൽ മനുഷ്യൻ അനുസരിക്കാൻ തയ്യാറാണെന്നോ എപ്പോഴും. അവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തനായി, യാതൊരു ദൈവിക പരിവേഷവും കൂടാതെ, സത്യം സത്യമായി വിളിച്ചുപറയുന്നു ശ്രീ. ആൻഡ്രൂസ്. വർഷങ്ങൾക്കുമുൻപ് ശരിയെന്നും ദൈവികമെന്നും വിശ്വസിച്ചിരുന്നതെല്ലാം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പുരോഗതിയോടെ തെറ്റാണെന്നും മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കി. അതുകൊണ്ട്, കണ്ണാട്ടച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നതെല്ലാം സത്യമാണോ എന്നു പുനഃപരിശോധിക്കാൻ മനുഷ്യരാശിയോടുള്ള ആഹ്വാനമാണീ പുന്നതകം. തെരുവിമികളിൽ അരിക്കാശിനുവേണ്ടി പ്രസംഗിക്കു

നവരും കൊട്ടാരസദ്യഗുമായ വേദികളിൽ കയറിനിന് പ്രഭാഷണം നടത്തുന്നവരുമെല്ലാം രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പ് എഴുതിവെച്ചതല്ലാം മാറ്റമില്ലാത്ത വചനങ്ങളാണെന്ന് വിശസിക്കുന്നവരാണ്. അവരെ കേൾക്കുന്നവരും അങ്ങനെന്നെന്നെന്നും അത്രരം വേദികളിൽ മതപുരോഹിതൻ അബ്ദിക്കിൽ മതപ്രതിനിധികൾ അത്ഭുതങ്ങൾ കാണിക്കുന്നു എന്നുകേട്ട് ജനം ഇരച്ചുകയറുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ‘അത്ഭുതം’ എന്നു പറയുന്നതെന്നാണ്? പ്രകൃതിയിൽനിന്നും വേറിട്ട് ഒന്നും സംഭവിക്കുന്നില്ല. പ്രകൃതി എന്നു പറയുന്നവർ നമകൾ അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് പരിമിതിയുണ്ട്. ചിലർ എന്നാക്കില്ലോ പ്രത്യേകജണാനം നേടിയിട്ടുണ്ടാകും. അതു കാണിച്ച് നമ്മൾ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നവർക്ക് ദൈവികശക്തിയുണ്ടെന്ന് തെറ്റിഡിക്കുന്നവർ അന്യവിശ്വാസത്തിന്റെ പട്ടകുഴിയിലാണ്.

അറിവില്ലാത്ത മനുഷ്യനെ അവനേക്കാൻ അറിവുള്ള വേരാരാശികൾ എങ്ങനെ വേണമെങ്കിലും വളരച്ചാടിക്കാം, പാകപ്പെടുത്താം. ഈ ലോക നിയമം. രണ്ടായിരം വർഷമായി മാനവരാശി വിശസിച്ചുപോന്ന പ്രമാണം ഒരു സത്യാവസ്ഥ വളരെ ലളിതമായി ശ്രമകാരൻ ഈ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കുന്നു. എന്നും കണ്ണുമടച്ച് വിശസിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ വിഡ്യാ യാണ്. ഓരോ വിശ്വാസവും പ്രമാണവും ഉണ്ടാകുന്നത് അതാൽ കാലാല ദ്രംതിന്റെ സ്വാധീനത്താലാണ്. കാലാന്തരത്തിൽ ഇവയെല്ലാം ജനങ്ങളാൽ തന്നെ തിരഞ്കർക്കപ്പെടും. ശരി എന്ന് നമുക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന തലമുറ വിശസിച്ചിരുന്ന എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ തെറ്റായിരുന്നു എന്നു നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ മതത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ പൊതുജനത്തിന് അത്രരം ഒരു വീണ്ടുവിച്ചാരത്തിന് അവസരം കൊടുക്കാതെ പുരോഹിതർ അവരുടെ കണ്ണുകൾ മുടിക്കെട്ടി അവരെ ചൊൽപ്പടിക്കുന്നിർത്തുന്നു. വിശ്വാസം ജനിക്കുന്നവർ വിജയാനം മരിക്കുന്നു എന്ന തത്ത്വം വിജിച്ചുപറയുന്ന ചിന്തകനായ ശ്രീ. ആൻഡ്രൂസ് അന്യമായി അവ പറയുകയല്ല. അബദ്ധങ്ങളും കൂത്രിമങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിൽ എങ്ങനെ കടന്നുകൂടി? എത്രാണ് ശരി? എന്നാണ് യാമാർത്ത്യം? ഇവയ്ക്കുള്ള ഉത്തരമായി, വളരെ വിശസാനിയമായ വിധത്തിൽ, അദ്ദേഹം രചിച്ച ഈ പുസ്തകം ശാന്തിയും സമാധാനവും കാംക്ഷിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിന് ഏറെ പ്രയോജനകരമാക്കുമെന്ന തിൽ സംശയമില്ല.

കുരുടൻ വഴികാട്ടുന്നവർ സ്വയം കണ്ണുകളിടച്ച് തപ്പിതടയേണ്ടകാര്യം കണ്ണുള്ളവർക്കില്ല. എല്ലാ മതങ്ങളിലും പുരോഹിതവർഗ്ഗം അവരുടെ സ്ഥാനവലുപ്പത്തിന്റെ ബലത്തിൽ മനുഷ്യരെ കബളിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു തലമുറ അങ്ങനെ കബളിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൂടി പിൻതലമുറകളും അങ്ങനെ ആകേണ്ട കാര്യമില്ല. ചിന്നിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും മനുഷ്യൻ തയ്യാറായാൽ ഈ ലോകം എഴുംപുരുഷന്മാക്കും

ശ്രീ. ആൻഡ്രൂസിന്റെ ഈ ഉദ്യമം തീർച്ചയായും അനുമോദനം അർഹിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് എല്ലാവിധ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു. പുസ്തകത്തിൽ നിന്നും ഉല്ലരിക്കാൻ ഈ ലേവൈകൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതിതാന്ന്: “പുരോഹിതർത്തെന്നും ദൈവത്തെന്നും സൃഷ്ടിക്കുകയും ഈ ദൈവത്തിന്റെ പേരിൽ അഥവാനിക്കാതെ ഉപജീവനം നടത്താൻ ബലിയും സ്തുതിയും നിയമങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുകയും അവയെല്ലാം ദൈവീകരാന്ന് മനുഷ്യർ തെറ്റിയർക്കുകയും ചെയ്തതോടെ പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന് സൃവർണ്ണകാലമായി. കാലക്രമണ ദൈവങ്ങളേക്കാൾ ‘ശക്തി’ പുരോഹിതർ നേടിയെടുക്കുകയും, ശപിക്കുവാനും പാപവിമോചനം കൊടുക്കുവാനുമുള്ള ശക്തിയും അധികാരവും തങ്ങൾക്കുള്ളത്തായി വിശ്വസികളായ ജനത്തെ വിശസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത് ഇവർ കൂരുടരെ കൂഴിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നു.

കുറേപ്പേരും ചെയ്ത പാപവർഹാരത്തിനായി ഒരാൾ മരിച്ചാൽ മതിയെന്നതതാം വിളവുണ്ടാവാൻ ഒരാൾ ചെയ്ത പാപത്തിന് ധാരാളം പേര് മരിക്കണമെന്ന വാദവും നൂറ്റായമാകുന്നു. അക്ഷയരംപ്രതി ആരും വപനങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നവർ അവരുടെ ആവശ്യാനുസരണം അതിനെ വളച്ചേറിക്കുന്നുമുണ്ട്. അവർ സമൂഹത്തിനു ഭീഷണിയാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് സത്യം മനുഷ്യരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുക എന്ന നല്ല കർമ്മമാണ് ശ്രീ. ആൻഡ്രൂസ് ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ന്യൂയോർക്ക്

2012, ഓഗസ്റ്റ് 31